

Entre el Canòdrom i l'Institut: Els arcs dels Tints.

El document gràfic més antic de la sèquia de la Vila és la denominada "Carta dels Jurats", un croquis en el que figuren els noms dels tanders, la direcció aproximada del seu ramal i el diàmetre del canó pel qual rebien l'aigua. Està datat cap a 1344-1345 i en ell figura ja el "canó dels Tintorers".

Es tracta d'una sèquia que s'alimentava d'una tanda concedida per Jaume III de Mallorca als Jurats de la ciutat, l'única fora murada que proporcionava aigua a més d'un titular. El nombre de tintorers va anar augmentat, i especialment a partir de 1381 quan, per raons de salubritat pública s'obligava a realitzar aquest tipus d'activitat fora de la muralla de la ciutat.

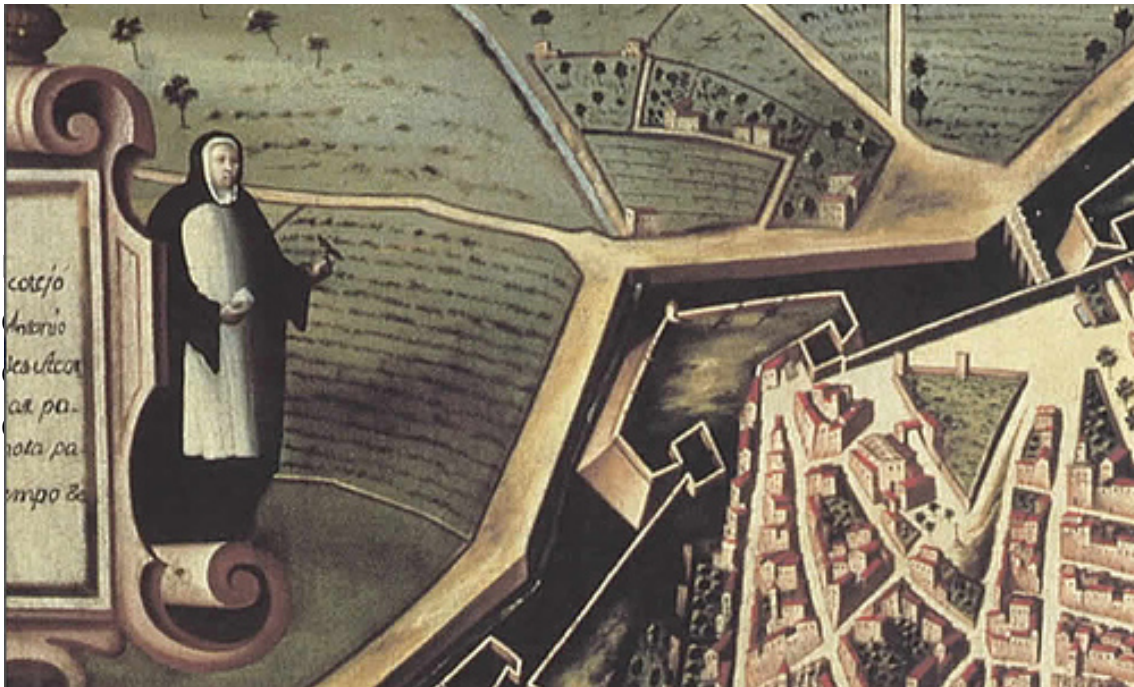
Per la descripció de la riada de 1403 sabem que la sèquia prenia la forma d'aqüeducte, ja que per primer cop els documents li donen el nom de "Arcs dels Tints". En les narracions de l'època s'explica com la Riera desbordada va arrasar aquesta construcció, els tallers dels tintorers i el tirador.

El tirador (estirador) era una instal·lació emprada pels paraires per estirar les teles abans de la seva comercialització que limitava amb els tints. És per això que, a vegades, el ramal se l'anomena també del Tirador.

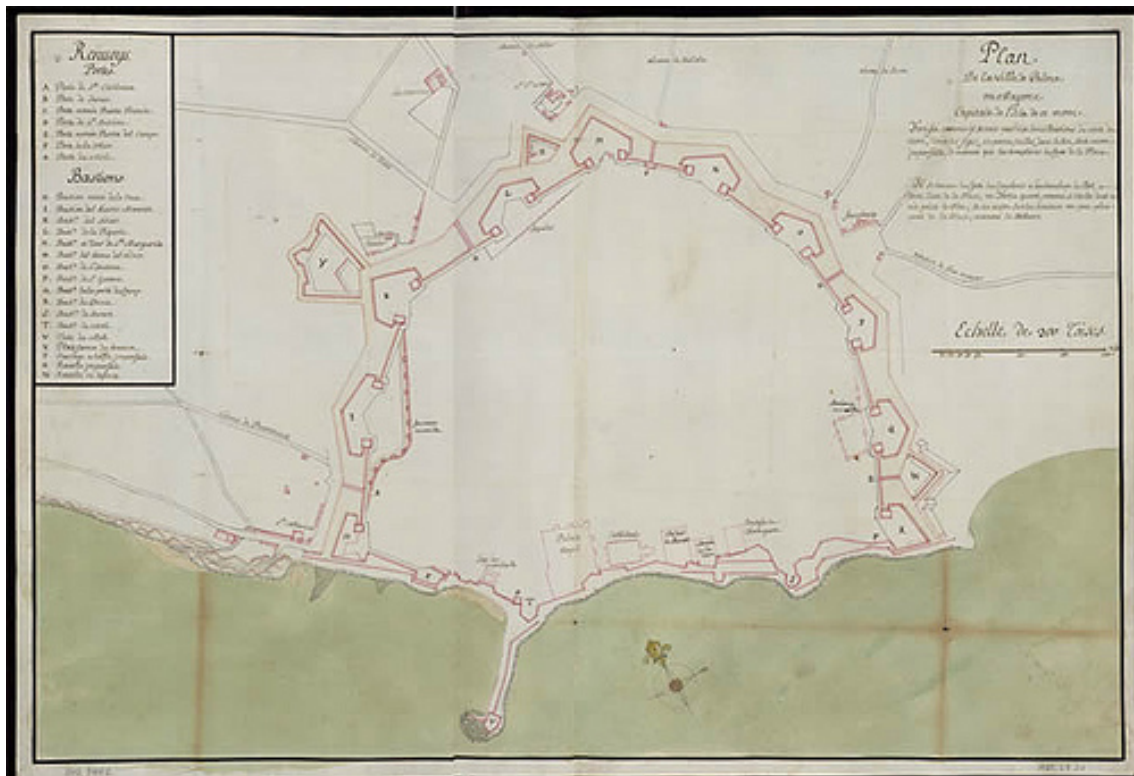
Les mateixes narracions relacionen els arcs dels tints amb un pont sobre la riera molt proper. Cal tenir present que el llit del torrent, abans de ser

desviat al 1613, era immediat als tints i es precisava un pont per que la sèquia el creuàs.

Al 1445 i 1520 els arcs reberen també les conseqüències de la revolta forana i de les Germanies. En ambdós casos es va intentar l'assalt a la ciutat des del Tirador.

Una de les primeres imatges de la zona, ja amb el torrent desviat, és la reflectida a l'oli anònim propietat de l'Ajuntament de Palma i datat al segle XVII. El torrent està ja desviat cap al fossat de la murada i poden veure's les instal·lacions del Tirador i els tints. A dalt de tot una línia obliqua que es dirigeix cap a camí que els separa podria indicar la sèquia aquí analitzada.

La guerra de Successió va provocar un gran interès dels militars francesos per la plaça forta de Palma. Hi ha un seguit de plànols delineats a 1714 i 1715. A tots ells només es dibuixa la murada i aquelles construccions exteriors immediates que poden dificultar o facilitar un assalt. És per això que hi figuren el Tirador , els tints i, fins i tot amb un cert detall , l'aqüeducte.

La demolició de les murades de Palma i l'execució del projecte d'eixample de Bernat Calvet (1902) donaren un nou aspecte als solars del Tirador i dels Tints. El que es va projectar com espai públic, a manera de primitiva falca verda, fou ocupat per dues instal·lacions privades, el velòdrom del Tirador i canòdrom que quedaren a una cota molt més baixa que el ja construït institut de segona ensenyança. Aquest problema probablement ja s'havia resolt utilitzant l'obra de l'antiga sèquia per a la creació d'una terrassa que tancava el desnivell.

Aquesta decisió és la que va permetre que els arcs dels tints s'hagin conservat fins a l'actualitat. No es tracta, indudablement, dels arcs originals però si respecten el traçat original del segle XIV. Una vida tan llarga queda palesa amb les diferents obres i amb els contraforts que s'han anat afegint per permetre la seva estabilitat.